

לדעת רב – דולג. כלומר הראשון קורא שלושה פסוקים ראשונים, והשני חוזר וקורא פסוק שלישי, ועוד שני פסוקים עד סוף הפרשה. [ושמואל אומר שאין לעשות כן, גזרה משום הנכנסים והיוצאים, שהיוצאים אחר קריאת הראשון, ורואים שנתרו שני פסוקים עד סוף הפרשה, סבורים ששני יקרא שני פסוקים, והנכנסים אחר קריאת הראשון, ורואים שני מתחיל פסוק שלישי, סבורים שראשון קרא שני פסוקים, ויטעו לומר שקוראים בתורה שני פסוקים].

ולדעת שמואל – פוסק. כלומר מחלק את הפסוק האמצעי לשנים, ראשון קורא שני פסוקים ומחצה, ושני משלים את חצי הפסוק שקרא הראשון, וקורא עוד שני פסוקים. [ורב אומר שאין לעשות כן, כי לדעתו אסור להפסיק באמצע פסוק, כפי שיתבאר בעזה"י להלן].

ורבה בריה דרבא שלח לשאול את רב יוסף כמי ההלכה, והשיב לו [כדברי רב], דולג, ואמצעי דולג, כלומר השני חוזר את הפסוק השלישי שקרא הראשון.

הפסקה באמצע פסוק

אמר רבי חנינא קרא [=בעל מקרא, ויודעה בגרסא ובקי בטעמיה], צער גדול היה לי אצל רבי חנינא הגדול, כלומר הרבה טרחתי וחזרתי עליו, שיתיר לי לפסוק פסוק לשנים לצורך תינוקות שלומדים לפני, שאינם יכולים לקרוא פסוק שלם בבת אחת, ולא התיר לי לפסוק אלא לתינוקות של בית רבן, הואיל ולהתלמד עשויים.

ולדעת שמואל, גם בקריאת פרשת בראשית ביום ראשון של מעמדות מפסיקים באמצע פסוק, **והטעם שווה, שבשני הדברים הללו, לימוד תינוקות, וקריאת פרשה זו, אין אפשרות לקרוא פסוק שלם, [בלימוד תינוקות, משום שאינם יכולים לקרוא פסוק שלם בבת אחת, ובקריאת פרשת בראשית, כי אין בה די פסוקים לשני קרואים], ובמקום שאין אפשרות שלא להפסיק באמצע פסוק, על כרחנו אנו מפסיקים^א.**

קריאה של פרשות קטנות

כבר נתבאר, שהקורא בתורה לא יפחות משלושה פסוקים.

^א קשיא, היאך נהגו העולם בחולו של מועד של חג, שקורא הרביעי כל מה שקראו השנים, והא הכא לא שרינן, לא דולג ולא פוסק, אלא היכא דלא אפשר, ואפילו היכא דקאמר משום הנכנסין והיוצאין ... [תוס'].